1. И поднялось все множество их, и повели Его к Пилату,
УПО: І знялися всі їхні збори, і повели до Пилата Його.
KJV: And the whole multitude of them arose, and led him unto Pilate.

2. и начали обвинять Его, говоря: мы нашли, что Он развращает народ наш и запрещает давать подать кесарю, называя Себя Христом Царем.
УПО: І зачали оскаржати Його й говорити: Ми ствердили, що Цей ворохобить народ наш, і забороняє податок давати кесареві, та й говорить, що Він, Христос Цар.
KJV: And they began to accuse him, saying, We found this fellow perverting the nation, and forbidding to give tribute to Caesar, saying that he himself is Christ a King.

3. Пилат спросил Его: Ты Царь Иудейский? Он сказал ему в ответ: ты говоришь.
УПО: І Пилат запитав Його, кажучи: Чи Ти Цар Юдейський? А Він відказав йому в відповідь: Сам ти кажеш...
KJV: And Pilate asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And he answered him and said, Thou sayest it.

4. Пилат сказал первосвященникам и народу: я не нахожу никакой вины в этом человеке.
УПО: І Пилат сказав первосвященикам та до народу: Я не знаходжу жадної провини в Цій Людині.
KJV: Then said Pilate to the chief priests and to the people, I find no fault in this man.

5. Но они настаивали, говоря, что Он возмущает народ, уча по всей Иудее, начиная от Галилеи до сего места.
УПО: А вони намагались, говорячи: Він бунтує народ, навчаючи в усій Юдеї, від Галілеї почавши аж посі.
KJV: And they were the more fierce, saying, He stirreth up the people, teaching throughout all Jewry, beginning from Galilee to this place.

6. Пилат, услышав о Галилее, спросил: разве Он Галилеянин?
УПО: А Пилат, вчувши про Галілею, спитав: Хіба Він галілеянин?
KJV: When Pilate heard of Galilee, he asked whether the man were a Galilaean.

7. И, узнав, что Он из области Иродовой, послал Его к Ироду, который в эти дни был также в Иерусалиме.
УПО: І, дізнавшись, що Він із влади Ірода, відіслав Його Іродові, бо той в Єрусалимі також перебував тими днями.
KJV: And as soon as he knew that he belonged unto Herod's jurisdiction, he sent him to Herod, who himself also was at Jerusalem at that time.

8. Ирод, увидев Иисуса, очень обрадовался, ибо давно желал видеть Его, потому что много слышал о Нем, и надеялся увидеть от Него какое-нибудь чудо,
УПО: Коли ж Ірод побачив Ісуса, то дуже зрадів, бо він від давнього часу бажав Його бачити, багато за Нього чував, і сподівався побачити чудо яке, що буває від Нього.
KJV: And when Herod saw Jesus, he was exceeding glad: for he was desirous to see him of a long season, because he had heard many things of him; and he hoped to have seen some miracle done by him.

9. и предлагал Ему многие вопросы, но Он ничего не отвечал ему.
УПО: І багато питався Його, та нічого не відповідав Він йому.
KJV: Then he questioned with him in many words; but he answered him nothing.

10. Первосвященники же и книжники стояли и усильно обвиняли Его.
УПО: І стояли тут первосвященики й книжники, та завзято Його оскаржали.
KJV: And the chief priests and scribes stood and vehemently accused him.

11. Но Ирод со своими воинами, уничижив Его и насмеявшись над Ним, одел Его в светлую одежду и отослал обратно к Пилату.
УПО: Тоді Ірод із військом своїм ізневажив Його й насміявся, зодягнувши Його в яснобілу одіж, і відіслав до Пилата Його.
KJV: And Herod with his men of war set him at nought, and mocked him, and arrayed him in a gorgeous robe, and sent him again to Pilate.

12. И сделались в тот день Пилат и Ирод друзьями между собою, ибо прежде были во вражде друг с другом.
УПО: І того дня стали Ірод із Пилатом за приятелів між собою, бо давніш ворожнеча між ними була.
KJV: And the same day Pilate and Herod were made friends together: for before they were at enmity between themselves.

13. Пилат же, созвав первосвященников и начальников и народ,
УПО: А Пилат скликав первосвящеників, і старшин, і народ,
KJV: And Pilate, when he had called together the chief priests and the rulers and the people,

14. сказал им: вы привели ко мне человека сего, как развращающего народ; и вот, я при вас исследовал и не нашел человека сего виновным ни в чем том, в чем вы обвиняете Его;
УПО: і промовив до них: Привели ви мені Чоловіка Цього, як того, що бунтує народ. А ось я перед вами розвідав, і не знаходжу в Людині Оцій ані однієї провини такої, про що ви оскаржаєте.
KJV: Said unto them, Ye have brought this man unto me, as one that perverteth the people: and, behold, I, having examined him before you, have found no fault in this man touching those things whereof ye accuse him:

15. и Ирод также, ибо я посылал Его к нему; и ничего не найдено в Нем достойного смерти;
УПО: Також Ірод, бо він відіслав Його нам. І ось нічого, що на смерть заслуговувало б, Він не вчинив.
KJV: No, nor yet Herod: for I sent you to him; and, lo, nothing worthy of death is done unto him.

16. итак, наказав Его, отпущу.
УПО: Отже я покараю Його й відпущу.
KJV: I will therefore chastise him, and release him.

17. А ему и нужно было для праздника отпустить им одного [узника].
УПО: Бо повинен був їм відпустити одного на свято.
KJV: (For of necessity he must release one unto them at the feast.)

18. Но весь народ стал кричать: смерть Ему! а отпусти нам Варавву.
УПО: А народ став кричати й казати: Візьми Цього, відпусти ж нам Варавву!
KJV: And they cried out all at once, saying, Away with this man, and release unto us Barabbas:

19. Варавва был посажен в темницу за произведенное в городе возмущение и убийство.
УПО: А той за повстання одне, яке сталося в місті, і за вбивство посаджений був до

в'язниці.
KJV: (Who for a certain sedition made in the city, and for murder, was cast into prison.)

20. Пилат снова возвысил голос, желая отпустить Иисуса.
УПО: І знову сказав їм Пилат, хотячи відпустити Ісуса.
KJV: Pilate therefore, willing to release Jesus, spake again to them.

21. Но они кричали: распни, распни Его!
УПО: Та кричали вони й говорили: Розіпни, розіпни Його!
KJV: But they cried, saying, Crucify him, crucify him.

22. Он в третий раз сказал им: какое же зло сделал Он? я ничего достойного смерти не нашел в Нем; итак, наказав Его, отпущу.
УПО: Він же втретє промовив до них: Яке ж зло вчинив Він? Я нічого, що на смерть заслуговувало б, на Нім не знайшов. Отже я покараю Його й відпущу.
KJV: And he said unto them the third time, Why, what evil hath he done? I have found no cause of death in him: I will therefore chastise him, and let him go.

23. Но они продолжали с великим криком требовать, чтобы Он был распят; и превозмог крик их и первосвященников.
УПО: А вони сильним криком свого домагалися, та вимагали розп'ясти Його. І взяв гору крик їхній та первосвящеників.
KJV: And they were instant with loud voices, requiring that he might be crucified. And the voices of them and of the chief priests prevailed.

24. И Пилат решил быть по прошению их,
УПО: І Пилат присудив, щоб було, як просили вони:
KJV: And Pilate gave sentence that it should be as they required.

25. и отпустил им посаженного за возмущение и убийство в темницу, которого они просили; а Иисуса предал в их волю.
УПО: відпустив їм Варавву, посадженого за повстання та вбивство в в'язницю, за якого просили вони, а Ісуса віддав їхній волі...
KJV: And he released unto them him that for sedition and murder was cast into prison, whom

they had desired; but he delivered Jesus to their will.

26. И когда повели Его, то, захватив некоего Симона Киринеянина, шедшего с поля, возложили на него крест, чтобы нес за Иисусом.
УПО: І як Його повели, то схопили якогось Симона із Кірінеї, що з поля вертався, і поклали на нього хреста, щоб він ніс за Ісусом!
KJV: And as they led him away, they laid hold upon one Simon, a Cyrenian, coming out of the country, and on him they laid the cross, that he might bear it after Jesus.

27. И шло за Ним великое множество народа и женщин, которые плакали и рыдали о Нем.
УПО: А за Ним ішов натовп великий людей і жінок, які плакали та голосили за Ним.
KJV: And there followed him a great company of people, and of women, which also bewailed and lamented him.

28. Иисус же, обратившись к ним, сказал: дщери Иерусалимские! не плачьте обо Мне, но плачьте о себе и о детях ваших,
УПО: А Ісус обернувся до них та й промовив: Дочки єрусалимські, не ридайте за Мною, за собою ридайте й за дітьми своїми!
KJV: But Jesus turning unto them said, Daughters of Jerusalem, weep not for me, but weep for yourselves, and for your children.

29. ибо приходят дни, в которые скажут: блаженны неплодные, и утробы неродившие, и сосцы непитавшие!
УПО: Бо ось дні настають, коли скажуть: Блаженні неплідні, та утроби, які не родили, і груди, що не годували...
KJV: For, behold, the days are coming, in the which they shall say, Blessed are the barren, and the wombs that never bare, and the paps which never gave suck.

30. тогда начнут говорить горам: падите на нас! и холмам: покройте нас!
УПО: Тоді стануть казати горам: Поспадайте на нас, а узгір'ям: Покрийте нас!
KJV: Then shall they begin to say to the mountains, Fall on us; and to the hills, Cover us.

31. Ибо если с зеленеющим деревом это делают, то с сухим что будет?

УПО: Бо коли таке роблять зеленому дереву, то що буде сухому?
KJV: For if they do these things in a green tree, what shall be done in the dry?

32. Вели с Ним на смерть и двух злодеев.
УПО: І вели з Ним також двох злочинників інших, щоб убити.
KJV: And there were also two other, malefactors, led with him to be put to death.

33. И когда пришли на место, называемое Лобное, там распяли Его и злодеев, одного по правую, а другого по левую сторону.
УПО: А коли прибули на те місце, що звуть Череповище, розп'яли тут Його та злочинників, одного праворуч, а одного ліворуч.
KJV: And when they were come to the place, which is called Calvary, there they crucified him, and the malefactors, one on the right hand, and the other on the left.

34. Иисус же говорил: Отче! прости им, ибо не знают, что делают. И делили одежды Его, бросая жребий.
УПО: Ісус же промовив: Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!... А як Його одіж ділили, то кидали жереба.
KJV: Then said Jesus, Father, forgive them; for they know not what they do. And they parted his raiment, and cast lots.

35. И стоял народ и смотрел. Насмехались же вместе с ними и начальники, говоря: других спасал; пусть спасет Себя Самого, если Он Христос, избранный Божий.
УПО: А люди стояли й дивились... Насміхалися з ними й старшини, говорячи: Він інших спасав, нехай Сам Себе визволить, коли Він Христос, Божий Обранець!
KJV: And the people stood beholding. And the rulers also with them derided him, saying, He saved others; let him save himself, if he be Christ, the chosen of God.

36. Также и воины ругались над Ним, подходя и поднося Ему уксус
УПО: І вояки глузували з Нього: приступаючи, оцет Йому подавали,
KJV: And the soldiers also mocked him, coming to him, and offering him vinegar,

37. и говоря: если Ты Царь Иудейский, спаси Себя Самого.
УПО: і казали: Коли Цар Ти Юдейський, спаси Себе Сам!

KJV: And saying, If thou be the king of the Jews, save thyself.

38. И была над Ним надпись, написанная словами греческими, римскими и еврейскими: Сей есть Царь Иудейский.
УПО: Був же й напис над Ним письмом грецьким, латинським і гебрейським написаний: Це Цар Юдейський.
KJV: And a superscription also was written over him in letters of Greek, and Latin, and Hebrew, THIS IS THE KING OF THE JEWS.

39. Один из повешенных злодеев злословил Его и говорил: если Ты Христос, спаси Себя и нас.
УПО: А один із розп'ятих злочинників став зневажати Його й говорити: Чи Ти не Христос? То спаси Себе й нас!
KJV: And one of the malefactors which were hanged railed on him, saying, If thou be Christ, save thyself and us.

40. Другой же, напротив, унимал его и говорил: или ты не боишься Бога, когда и сам осужден на то же?
УПО: Обізвався ж той другий, і докоряв йому, кажучи: Чи не боїшся ти Бога, коли й сам на те саме засуджений?
KJV: But the other answering rebuked him, saying, Dost not thou fear God, seeing thou art in the same condemnation?

41. и мы [осуждены] справедливо, потому что достойное по делам нашим приняли, а Он ничего худого не сделал.
УПО: Але ми справедливо засуджені, і належну заплату за вчинки свої беремо, Цей же жадного зла не вчинив.
KJV: And we indeed justly; for we receive the due reward of our deeds: but this man hath done nothing amiss.

42. И сказал Иисусу: помяни меня, Господи, когда приидешь в Царствие Твое!
УПО: І сказав до Ісуса: Спогадай мене, Господи, коли прийдеш у Царство Своє!
KJV: And he said unto Jesus, Lord, remember me when thou comest into thy kingdom.

43. И сказал ему Иисус: истинно говорю тебе, ныне же будешь со Мною в раю.
УПО: І промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!
KJV: And Jesus said unto him, Verily I say unto thee, To day shalt thou be with me in paradise.

44. Было же около шестого часа дня, и сделалась тьма по всей земле до часа девятого:
УПО: Наближалася шоста година, і темрява стала по цілій землі аж до години дев'ятої...
KJV: And it was about the sixth hour, and there was a darkness over all the earth until the ninth hour.

45. и померкло солнце, и завеса в храме раздралась по средине.
УПО: І сонце затьмилось, і в храмі завіса роздерлась надвоє...
KJV: And the sun was darkened, and the veil of the temple was rent in the midst.

46. Иисус, возгласив громким голосом, сказал: Отче! в руки Твои предаю дух Мой. И, сие сказав, испустил дух.
УПО: І, скрикнувши голосом гучним, промовив Ісус: Отче, у руки Твої віддаю Свого духа! І це прорікши, Він духа віддав...
KJV: And when Jesus had cried with a loud voice, he said, Father, into thy hands I commend my spirit: and having said thus, he gave up the ghost.

47. Сотник же, видев происходившее, прославил Бога и сказал: истинно человек этот был праведник.
УПО: Коли ж сотник побачив, що сталось, він Бога прославив, говорячи: Дійсно праведний був Чоловік Цей!
KJV: Now when the centurion saw what was done, he glorified God, saying, Certainly this was a righteous man.

48. И весь народ, сшедшийся на сие зрелище, видя происходившее, возвращался, бия себя в грудь.
УПО: І ввесь натовп, який зійшовсь на видовище це, як побачив, що сталось, бив у груди себе та вертався...
KJV: And all the people that came together to that sight, beholding the things which were done, smote their breasts, and returned.

49. Все же, знавшие Его, и женщины, следовавшие за Ним из Галилеи, стояли вдали и смотрели на это.
УПО: Усі ж знайомі Його й ті жінки, що прийшли були з Ним із Галілеї, здалека стояли й дивились на це...
KJV: And all his acquaintance, and the women that followed him from Galilee, stood afar off, beholding these things.

50. Тогда некто, именем Иосиф, член совета, человек добрый и правдивый,
УПО: І ось муж, на ім'я йому Йосип, що був радником синедріону, людина шановна і праведна,
KJV: And, behold, there was a man named Joseph, a counsellor; and he was a good man, and a just:

51. не участвовавший в совете и в деле их; из Аримафеи, города Иудейского, ожидавший также Царствия Божия,
УПО: не пристав він до ради та чину їх, із Ариматеї, юдейського міста, що й сам сподівався Божого Царства,
KJV: (The same had not consented to the counsel and deed of them;) he was of Arimathaea, a city of the Jews: who also himself waited for the kingdom of God.

52. пришел к Пилату и просил тела Иисусова;
УПО: цей прийшов до Пилата, і тіла Ісусового став просити.
KJV: This man went unto Pilate, and begged the body of Jesus.

53. и, сняв его, обвил плащаницею и положил его в гробе, высеченном [в скале], где еще никто не был положен.
УПО: І Йосип, знявши Його, обгорнув плащаницею, і поклав Його в гробі, що в скелі був висічений, і що в ньому ніколи ніхто не лежав.
KJV: And he took it down, and wrapped it in linen, and laid it in a sepulchre that was hewn in stone, wherein never man before was laid.

54. День тот был пятница, и наступала суббота.
УПО: День той був Приготування, і наставала субота.
KJV: And that day was the preparation, and the sabbath drew on.

55. Последовали также и женщины, пришедшие с Иисусом из Галилеи, и смотрели гроб, и как полагалось тело Его;
УПО: А жінки, що прийшли були з Ним із Галілеї, ішли слідом, і вони бачили гроба, і як покладене тіло Його.
KJV: And the women also, which came with him from Galilee, followed after, and beheld the sepulchre, and how his body was laid.

56. возвратившись же, приготовили благовония и масти; и в субботу остались в покое по заповеди.
УПО: Повернувшись, вони наготували пахощів і мира, а в суботу, за заповіддю, спочивали.
KJV: And they returned, and prepared spices and ointments; and rested the sabbath day according to the commandment.